

Ejendommen. Der var en ganske almindelig Bestemmelse om, at de skulde være af bedste Materialer, men i øvrigt var der ingen ordentlige Konditioner. Køberen skulde betale 2 000 Kr. kontant samt søge at opnaa det størst mulige Statslaan. Og hvad dette Statslaan ikke kunde dække, skulde Sælgerne kautionere for. Nu gik der imidlertid et Par Aar, inden Opførelsen af Huset kunde paabegyndes. Herom skriver den paagældende Husmand i Bladene, og det vil jeg gerne med den højttærede Formands Tilladelse citere, idet det forekommer mig, at saadanne Udtalelser om Amtskommissionernes Medlemmer ikke bør gaa upaataalt hen. Naar de paagældende Amtskommissionsmedlemmer ikke selv kan finde paa at skride ind imod saadanne Udtalelser, mener jeg, at saa bør Ministeren foranledige, at det sker. Vedkommende Husmand skriver: „Da Købekontrakten blev skrevet, sagde Sælgerne, at den skulde lyde paa 14 000 Kr. og ikke paa 22 000 Kr., idet det passede bedst efter det største Statslaan, som den Gang var 10 800 Kr. Men en Tid efter kom Sælgerne til mig og sagde, at de havde talt med Amtskommissionsmedlem Anton Dalum, Mejlbj, og at han havde sagt, at det var for i Rigsdagen at ændre Loven, saaledes at det højeste Statslaan vilde blive 19 800 Kr. Sælgerne holdt da Papirerne tilbage for mig i to Aar, og i den Tid maatte jeg betale 6½ pCt. p. a. af 20 000 Kr. Der blev skrevet en ny Kontrakt, lydende paa den virkelige Købesum, 22 000 Kr. Den kunde nu passe til det ændrede højeste Statslaan, 19 800 Kr.“ Og han føjer til: „Jeg syntes rigtignok ikke, at det var helt rigtigt at skrive to forskellige Købekontrakter, men naar Sælgerne, Overretssagfører Bogh og Kommissionsmedlem Anton Dalum, ordnede det paa den Maade, maatte det vel være lovligt.“ Naar jeg nævner det her, er det, fordi jeg i mine følgende Bemærkninger vil hævde, at der i disse Forhold tiltrænges et nærmere Eftersyn fra Ministeren med Hensyn til den Maade, hvorpaa Amtskommissionsmedlemmerne undertiden optræder.

Nu skete der imidlertid dette, at Bygningerne af Sælgerne opførtes fuldkommen uforsvarligt — det er ikke sket alene i dette Tilfælde; der er en Række Tilfælde, hvor disse Husmandsbrug er opført fuldkommen uforsvarligt, men alligevel godkendt af Amtskommissionsmedlemmer og Amtskommissionsformænd. Saaledes foranlediget nægtede Køberen da at betale et Beløb paa 1 615 Kr., som han skulde være Sælgeren skyldig for indfriet Kaution for en Kasse-

kredit, idet han paaberaabte sig Bygningernes uforsvarlige Opførelse, og i den Forbindelse henviste han til en Syns- og Skønsforretning, som det hedder, foretagen af to Haandværksmestre, nemlig Murermester Bach Jensen og Tømrermester Chr. Christensen, begge af Hobro, og jeg kan ikke undlade at pege paa de væsentligste af de Ting, som disse Syns- og Skøns mænd har erfaret og ved Selvsyn konstateret paa Pladsen. De bemærker f. Eks., at Murværket flere Steder er sunket og har slaat Revner, fordi Fundamentet ikke er ført ned til frostfri Dybde, at der rimeligvis helt mangler Forbandt mellem Ydermur og Skillerum, og at derfor saa godt som alle Skillerum savner Forbindelse med Ydermurene, at den østlige Gavls Skade — den var til Dels faldet ned — skyldes, at der hverken har været Murankre eller Staaltraadsbindere, at Bygningens to Skorstene var ulovlige, idet de ogsaa var opført af Cementsten, ogsaa Skorstenspiberne, at Cementgulvet i Bryggerset havde Fald indad, og at Grubekedelen faldt ned, idet den ogsaa var ulovlig opført, at Logulvet var 10 cm for lavt og havde Fald mod Midten, at Taget ikke var ført ud over Gavlen, hvorfor Vandet trængte ind og ødelagde Huset, og endelig siger Skøns mændene, at en Del af disse Mangler vildt der, dog med stor Bekostning, kunne bødes noget paa, men den daarlige Fundamentering kan ikke rettes uden Ombygning, da Følgerne i modsat Fald vil gentage sig atter og atter: Muren revner, og Muren hænger paa Vinduerne o. s. v., o. s. v., saaledes som det nu alt er skildret — jeg skal ikke trætte med at gennemgaa det videre. Skøns mændene anslog efter bedste Skøn, at Bygningen i nævnte Tilstand er ca. 5 000 Kr. mindre værd, end hvis den havde været forsvarligt opført.

Sagen gik da til Retten, idet vedkommende Husmand nægtede at betale de 1 500 Kr., som han erkendte at skyldte Sælgerne og Entreprenørerne, som altsaa var de samme i dette Tilfælde, idet han hævdede, at naar Bygningerne af Skøns mændene var erklæret for at være 5 000 Kr. mindre værd, end han havde Krav paa, saa vilde han ikke betale dette Beløb. I Vestre Landsrets Dom af 20. Juni 1925 peges der paa, at det af Vidneforklaringerne fremgaar, at Medlem af Amtskommissionen for Aalborg Amt, Amtsrådsmedlem Anton Dalum i sin førstnævnte Egenskab havde godkendt Statshuset som forsvarligt opført; alligevel tilkendtes der Husmanden en Erstatning paa 400 Kr., hvilket altsaa vil sige, at allerede